

Supervivents i resistents

À

La Fundació Independència i Progrés ha presentat l'exposició "Supervivents i resistents. Catalunya 1939-1959", pel que fa a Manresa, que fins al 29 de novembre es va poder visitar al Cercle Artístic. El contingut de l'exposició ha estat elaborat per Joan Badia, Lluís Calderer, Francesc Comas, Domènec Cucurella, Josep Huguet, Lluís Matamala, Conxita Parcerisas, Ignasi Perramon i Joan Maria Serra, amb el suport de Carme Pujol i Josep Vall, que en col·laboració amb la Fundació Irla, tenia per finalitat mostrar com la població va resistir i sobreviure la criminal repressió franquista. Dividida en dotze aspectes, la mostra esmenta l'exili i la resistència, tot recordant alguns dels protagonistes. En "Els intents de reconstrucció dels sindicats", es parla de la CNT i la HOAC fins al 1959, just al moment que neixen les CCOO. Certament, la primera vaga dels treballadors a tot l'estat va ser la de la Fàbrica Nova a finals de gener de 1946, com esmenta una de les fotografies de l'exposició, que després es repeteix amb data 1951, quan en realitat la fotografia pertany al 5 d'octubre de 1958. La "Resistència política" recull una feble oposició que encapçalava el PSUC. "La família: resistència incondicional", remarca el paper de les dones, que esdevé essencial per tirar endavant.

També es parla de la "Resistència armada", que va ser forta al Bages entre 1944 i 1946. A partir del 1947 s'adonen de la traïció dels aliats i de la continuïtat de la dictadura i molts, com Marcel·lí Massana, decideixen retirar-se l'any 1950. Individualment només Ramon Vila, "Caracremada", continuarà la lluita fins a caure abatut el 1963. Sobreviure com sigui recorda la misèria, les cartilles de racionament, l'autarquia, la corrupció i l'estraperlo. "L'Església, nucli de resistència catalanista", parla de la seva base, amb agrupaments escoltes i capellans catalanistes, que havien de trampejar una jerarquia eclesiàstica que ideològicament alimentava la dictadura. E"xcursionisme i escoltisme, reductes" front les activitats falangistes del Frente de Juventudes. "Entitats culturals i musicals catalanistes", sovint folklòriques, tolerades i sovint vigilades de prop pel règim, semblant al cas de les "entitats artístiques" com el Gremi de Sant Lluc. "Resistir i sobreviure: la cultura popular", encabeix des de Cine Club a les ràdios, que patien una forta censura. "Immigració: sobreviure amb els peus", recursa la creació de nous barris allunyats del centre. Una altra mostra sobre el tema del Memorial Democràtic es va exposar al Casino i es van fer diversos actes complementaris.